Abecední seznam

Obsah

Kdysi před léty

Ulrychovi

G   D   G
Kdysi před léty si lidi občas zazpívali,
                D   G
kdysi před léty byl prý na to klid,
                    D   G
dneska je to jinačí, co bychom si namlouvali,
                      D   G
ale říkat si to nestačí, pojďme vstát a jít,
                D   G
‖: jít krajinou a učit se zas slyšet slova
                    D   G
těch starých písní, které člověk znal,
                D   G
zpívat a hrát a sem tam si i pamatovat,
                      D   G
kdo jen chvíli stál, že stojí opodál :‖

Jízda králů

Ulrychovi

```
     G              A     G    D    G
⋆:   Ještě ohník hoří maličko
                           A        G   D    G
     však ty se k nám vrátíš brzičko
     C                          G                      D
     malovaná, vyšívaná, v sedle vraných koní,
     G                             A    G    D    G
     však ty se k nám vrátíš, písničko

     D                 G
R.:  Jedou k nám, jedou k nám
     D                   G
     Pálavou lesem jedou k nám
     D                 G
     Jedou k nám, jedou k nám
     D                G
     jízdou králů jedou k nám

R.:  ...Podlužím lesem..

     Emi              Ami
1.   Prach se víří, vlaje hříva,
     D                     G             A
     vzhůru dědinou průvod zpívá
     Emi                  Ami
     V ostruhách se slunko zhlíží,
     D        G
     blesky zažíhá

R.:  ...révovým lesem..

R.:  ...duní zem, tenhle rytmus znám

2.   Hořká vůně zralých strání,
     písní bylina umřít brání
     V dálavách se jízda ztrácí,
     nápěv zůstává
```

3. V prachu teskná pentle zbývá,
smutek loučení rosa smývá
Večerní se brodím trávou,
s ozvěnou pak poslouchám

(a capella)
R.: Poslouchám, poslouchám.
s ozvěnou tiše poslouchám
Poslouchám, poslouchám,
hořkou vůni poslouchám

R.: ...Kruvířem lesem..

R.: ...duní zem, tenhle rytmus znám

Kondor a pasák

papuánská lidová

Emi H^7 G C^6 G
1. Vyletěla holubička ze skály
C^6 G H^7 Emi
ze skály (jó) ze skály
H^7 Emi
hm hm

2. Nebyla to holubička byl to pták
černý pták, tot' kondor sám.
hm hm

C
R.: Přišel na něj mysliveček
G C^6 G
střelil ho do voka
kondore můj kdes tak dlouho byl
žes´ tu tak dlouho nebyl
H^7 Emi
a nekukal

3. Já nekukal jsem tobě navzdory
protože nemáš rád nás kondory
chuá chuá

4. A chceš-li přijít na chut' kondorům
nech mě píct jen chvilku dýl
sám dej si rum
šrum šrum

Bože můj

Vlasta Redl

```
    F                      H
1.  Zelený mrak zas na to hledím
    C                          F
    Ještě že tak, že v hospůdce sedím
    Okolo jsou snad všichni svatí
    Je tady pán co za všechny platí

    F                      H
R.: Ej bože můj, nechce se domů
    C
    Ej bože můj

2.  Na louce strom pod stromem ležím
    V dálce hřmí hrom přes háj domů běžím
    Pod horou háj nad hlavou nebe
    Nad nebem ráj a tam vidím tebe

R.: Hej bože můj, nad tebe není
    Ej bože můj

    Gmi
⋆:  Ještě jednu Borovičku
    Zahrajem na píšťaličku
    Jen pro tebe za hubičku

    F
R.: Ej bože můj
    Ej bože můj, áááá
```

Co když

Vlasta Redl

   E   A   H   E
1. Ještě mě studí slzy na límci
       A   H   E
   Co naposled kdy pro mě vyplakala
             A   H   E
   Než zas odešla kamsi za kýmsi
   A   H   E
   Nad kým prý se ještě slitovala
           D   A   H
   To ale nade mnou se Bůh smiloval
              C♯mi   D
   Když mi nechal její slzy na rameni
                A   H   A   H
   Teď můžu chodit řádně povýšen
   E   D
   po světe kde lásky pro mě není

         A   H   E
2. Jistě není, nebylo a nemá být
        A   H   E
   Ani beznaděj a už vůbec ne bída
             A   H   E
   A srdce na dlaních netlučou a nevábí
             A   H   E
   Jsou tak stejná až darmo to střídat
          D   A   H
   To asi obejmout vítr je skoro víc
           C♯mi   D
   Vylézt do korun a nechat se houpat
           A   H
   V lese hladit kůru borovic,
       A   H E   A   H E
   Co když   ...   je jen hloupá ...

3. Ještě mě budí ze sna obrázky
   Co na kůži mi nehty napínala

Šrámy na tváři od něžné pomlázky
Kterou mi hvězdy zhasínala
A slunce nemá důvod vycházet
Tak se fláká kdesi za horama
Já po tmě šmátrám pod svícnem
Co když ... je taky sama ...

4. Tak už to dopij putovní příteli
Popojedem dolinami
Napříč obilím, kaktusy a svízeli
Spávat na kopci slámy
Až kam nás dovedou tahací provázky
Necháme otisk bosé nohy čaroděje
Budeš mě učit zpívat bez lásky
Co když ... se směje ...

Za deset 10

Vlasta Redl

```
                  G                              Ami
1.  Ve středu zabalím kufr a pojedu domů
                            D                          G   D
    Stopnu si auto co zajíždí na přehradu
                                                    Ami
    Pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu
                               D                       G
    Pozdravím muže co jsou tu za velezradu
                                                           Ami
    Ale tak udělám přece jen kolo když už jsem tady
                             D                        G
    Je teprv poledne a tak jsem celkem v plusu
                                                 Ami
    Co je tu naboso šťastných krásných a mladých
                                D                        G
    Ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů

                   Ami   D            G     Emi  /  D
R.: ‖: Za deset deset už nejede nic :‖
```

2. Hned za hrází v jídelně u Mokrých sundám si oděv
   Pochválím brýle nové brigádnici
   Slíbím jí že za ní vylezu po hromosvodě
   Tak ahoj babi zakončím pohlednici
   Na dece na pláži vybalím Kamile kde teďka hrajem
   Natře mi záda vpodstatě jen za pusu
   Přikreslí k adrese plánek celého kraje
   Ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů

R.: Za deset 10 už nejede nic..

3. Na Rudém právu počkám až pytláci dopečou pstruhy
   Přidám se k chlapům do války u Stalingradu
   Kerouac Turgeněv Baudelaire Jan Pavel II.
   Básnicí všech zemí tak ještě pivo a jdu
   Lacina s Grycem už u Bušů jen pro mě zastřelí prase

Přespolní vandrák vaří se zelím Led
Hej půjč mu to pádlo ať dá dítě v čase
Jsem hvězda a do první desky to mám deset let

R.: Za deset 10 už nejede nic..

(modulace +1)
4. V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství
Hlavního stanu Armády spásy
Je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět
A ráno mi Gábina s Vlaďkou rozčešou vlasy
A než vypijem snídani je devět čtyřicet pět

R.: Za deset deset už nejede nic..

5. Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné
Sleduju aby mi neujel zas
Vyměním dva pěšce za věž - to je snad slušné
A z koncových světel si odečtu svůj přesný čas

R.: Za deset deset už nejede nic..

```
   G                                   Ami  D  G
⋆  Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík
```

Dvakrát

Vlasta Redl

```
     A                         D               E          A
1.   Dvakrát dvě deci přede mne postavil pán
     Musel si přeci všimnout že jsem tu sám
     Dvakrát se uklonil dvakrát poděkoval
     Skupina spustila „Andulko Šafářová“

2.   Ach to je muzika až se mi srdce svírá
     Ještě že na dvojitý Nelson dvakrát se neumírá
     Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami
     Tak proč stojíš u mě dívenko s květinami

3.   Holky rty špulí na stébla v citrokolách
     Všechny jsou v stejném – copánky, mašle, volán,
     Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
     ta, co je nejblíž, vypadá odhodlaně

              D                        D/C        H7
R.:  A tak provlékám skrz to hluché
     E7                        A          A7
     velblouda i jehly uchem
                 D          D/C
     To jsem netušil že je to tak
     H7                             E7
     Náramně jednoduché

4.   To je ta pravá chvíle pro autogramy
     Plaše se sklání a voní fialkami,
     Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko
     nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

5.   Samoto, samoto, laskavá domovino
     Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
     Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé
     Ať se smím loudat pár kroků za osudem
```

R.: A ona ať oči klopí
At’se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

6. Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady?

Blues o nepodané ruce

Nezmaři

1. Dneska mám chuť uzamknout dveře na kliku,
   sednout si do knajpy s partou zedníků,
   schovat se pod sukni svý mámy
   a nepozdravit ani známý,
   to žes´ mi nepodal ruku ani ze zvyku.

```
           E       G       D    E
2. Neřek´ jsi cokoli, cokoli, cokoli,
          F♯mi   C            A
   lži, který nebolí, nebolí, nebolí,
           E             C♯mi
   řek´ jsi, že zášť má moje oči
        A            G     F♯mi
   a to je zřejmě těžkej zločin,
          E             G  A    E
   tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.
```

3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,
   když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,
   chameleón zná barvy duhy,
   urážkou častuje ty druhý,
   taky jim nepodá ruku ani ze zvyku.

4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,
   móda se mění jako školní úlohy,
   užij si ve zdraví svý slávy,
   tíží na rozbolení hlavy,
   takže mi nepodáš ruku ani ze zvyku.

5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,
   lidi se míjejí jako auta patníky,
   to, že tě nepotkám, mě mrzí,
   ale i v hrobě bude brzy,
   ‖: tam už mi nepodáš ruku ani ze zvyku ... :‖

Vichřice P.

Nezmaři

                   G
1.   Tady mě máš, taková jsem,
                          D   C   G
     tak se s tím smiř a zahoď ranec iluzí,
     tady mě máš, tak si mě vem,
                  D   C   G
     a dej si pozor, možná tě to zamrzí.

                      D   Emi
R_1: Já nejsem pláž, ale ani skála,
                        D   Ami   G
     rodokmen můj začíná vichřicí,
                     D   Emi
     tys ještě snil, já už tu stála,
             F   C   G
     vítr ve vlasech a oči dychtící.

2.   Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,
     a možná bude líp, když půjdeš o dům dál,
     tak proč se ptáš, jakej byl den,
     když teď je noc a já už rozepínám šál.

R_2: Už tisíc let trofeje sbírám
     a zbírku mou mi bouře rozmetá,
     svý tělo zničím, to nepopírám,
     a svobodná duše s větrem odlétá.

R_1: Já nejsem pláž, ale ani skála ...

3.   Tak to jsem já, ty už máš strach,
     tohle já poznám - koukni se mi do očí,
     ale je pozdě, zvedá se prach,
     obejmi mě a svět se s náma roztočí.

R_3: Ztrácíme dech v labyrintu tónů
     a smysly proplétaj‘ se hořkou závratí,
     opadá rez na srdcích zvonů,
     tahle noc už se ti nikdy nevrátí.

               F   C   G
R_1: + vítr ve vlasech a oči dychtící ...

Co ti dám (Vlčíchsmeček)

Vladimír Mišík

```
   G        D         Emi   C
1. Co ti dám lásko pod stromeček
   G       D        Emi
   kazetu z Aljašky s nahrávkou vlčích smeček
   G            D      Emi                C
   anglické pastilky po kterých voní duch i dech
   G                D           Emi
   a hrací náušnici a ptáka který tence
   C
   zazpívá v kleci pro milence,
   G  D  Emi  C  G  D  Emi
   jó–ó—ó——ó,  jó–ó—ó
```

2. Na nebe tapetu a na podlahu mech
   krátce: život na slušných základech
   a ne tu existenci na hromádce
   mých nezbytných a tak zbytečných věci
   a v rámu okna zasklený vlastní dech, i jó...

3. A sbírku kořenek na šafrán a na mátu
   pět švestek, pádlo, moře na plakátu
   své nohy, ruce, hlavu, oči, svoji tvář
   svá rána, dny a noci, trhací kalendář
   a hrací náušnici a toho ptáka v kleci, ‖: i jó... :‖

4. A v rámu okna zasklený vlastní dech
   krátce: život na slušných základech
   mých nezbytných a tak zbytečných věcí
   nebo jen vlastní dech a k tomu prázdný rám
   jó to ti pod stromeček dám, ‖: i jó... :‖ 4×

Co jsem si vzal

Vladimír Mišík

```
   C
1. Káva a cigareta po ránu
   F                        G
   na duši temná skica
   C
   ty pryč někde v mlžném oparu
   F                G                          C
   za oknem slunce – praporek ticha.
```

2. Káva a cigareta po ránu
dým ke stropu vzkvétá
po noci milostného rozmaru
co jsem si vzal mohu si nechat.

3. Panák a cigareta po ránu
v žaludku vzplanul oheň
oči se protáčí dozadu
na stěně rtěnkou rozmáchlé sbohem.

4. Panák a cigareta po ránu
budík do prázdna tiká
po noci milostného rozmaru
co jsem si vzal mohu si nechat
co jsem si vzal mohu si nechat
co jsem si vzal mohu si nechat

5. Káva a cigareta po ránu
dým ke stropu vzkvétá
po noci milostného rozmaru
co jsem si vzal mohu si nechat.
co jsem si vzal mohu si nechat.
co jsem si vzal mohu si nechat.
co jsem si vzal mohu si nechat.

Byl jsem dobrej

Vladimír Mišík

```
    G        D     A         Hmi
1.  Došla mi šťáva, Boschovy stvůry
    G        Hmi     A          E
    držej mě v šachu půlnočních snů
    Nejdou mi karty, po tejdenní šnůře
                             A
    třesou se ruce, jak z toho ven

2.  Divoký koně v mojí hlavě
    válej se v trávě, nádhernej sen
    Kouknu se přes stůl, zrzavej chlápek
    zas bere všecko, kdeže to jsem?

    E                 Hmi          D
R.: Bejval sem dobrej ... Fakt dobrej ...
    A
    Živil jsem se smíchem
    E              Hmi          A
    Byl sem dobrej ... Fakt dobrej ...
       E
    To bejvalo fajn

3.  Chlastám jak zvíře, není dost času
    v zatuchlý díře blíží se den
    Do háje se mnou, padám pod stůl
    kolem je bílo, kdeže to sem.

R.: (Seš starej) Býval jsem dobrej (seš slabej)
    Fakt dobrej (tak co by jsi chtěl v tuhle chvíli)
    Živil jsem se smíchem
    (seš starej) Byl jsem dobrej (seš slabej)
    Fakt dobrej (tak co by jsi chtěl v tuhle chvíli)
    To bejvalo fajn.
```

Jednohubky

Vladimír Mišík

```
   A       E                F♯mi
1. Narezlá hudba vodovodní trubky
   D           F♯mi     Hmi  E
   tvou hlavu zlehka zaplní
   A         E              F♯mi
   až přijdeš jednou na jednohubky
   D                F♯mi       Hmi  E
   po kterých i můj kocour zavrní.
```

2. Můžeme se mít trochu rádi
   a po tý kráse jen tak snít
   až přídeš jednou na jednohubky
   naplníme štěstím celý byt.

3. Tak tu sedím hodiny letí
   domovník vrata zamyká
   můj šarm – hromádka smetí
   o patro níž kohoutek zavzlyká.

4. Tak tu sedím hodiny letí
   prostřený stůl, jen si brát
   zhrzená touha svátek světí
   co dělat – jen se nedat zmást.

5. Až příště půjdeš na jednohubky
   nedej na to co o mně říkají
   jsou to jen řeči závistivý tetky
   nedej na to oslice jen hýkají.

6. Až příště půjdeš na jednohubky
   po kterých i můj kocour zavrní
   nedej na to co ti o mně řekli
   nenalezneš utrápený stvoření.

Lhota jménem Nazaret

Bokomara

Ami Dmi^7 G Ami Dmi^7 G
1. Vesnická tancovačka v Povýšené Lhotě,
Ami Dmi^7 E^7
pivo je pod míru a muzika – no děs,
Ami Dmi^7 G Ami Dmi^7 G
jenom ta holka mě drží při životě,
Ami Dmi^7 E Ami E^7
piju a koukám, a vyl bych jako pes.

2. Co na mně vlastně vidí, že mi dává šanci,
jsem z jiné planety, o generaci zpět,
tahleta muzika mě těžko svede k tanci,
mně v sedmnácti hrávali Nazareth.

G D Ami
R.: Marie tančí sama, světlo ji ohmatává,
G D
Marie, ještě panna, ze světla počne
Ami G Ami G
do božího rána, do božího rána,
Ami Dmi^7 G Ami Dmi^7 G Ami
do božího rána, na na na ...

3. Nazaret, holka, byla vlastně taky Lhota,
bydlel tam jeden chlap, je to pár tisíc let,
a jedný šestnáctce se chtělo do života,
ten chlap byl jenom tesař, jak jsem čet' .

4. Měl ruce drsný jako sukovatý dřeva
od fošen, od rakví, od marných zápasů,
Marie zašeptala: mně to, Josef, neva,
a on jí nežně zajel prsty do vlasů.

R.:

5. Nahmatal dívčí vůni pod strakatou látkou,
úlekem oněměl jak svatojánek v keřích,
Marie osaměla a stala se matkou,
té noci v Nazaretě počatý byl Ježíš.

R.:

6. Marie tančí sama a minuty plynou,
má oči zavřený a srdce dokořán,
zpívá svý „lajlajlaj“ nejměkčí angličtinou,
no a ten nahoře s ní má svůj tajný, tajný plán.

Loutka

Jiří Schmitzer

    Emi
1. Dítě jsem byl, neměl jsem žádné vrásky
                                             A C D H
a měl dost sil, před sebou všechny lásky své,
Emi
pět let jsem žil, můj děda rád mě míval,
                                             A   C D
loutku mi dal, „to je," řek' , když jsem zíval, „tvé."

    G
R.: Proč hračka má se smutně na mě dívá,
D
proč hračka, zdá se, smutně na mě kývá,
Emi
čas kolem nás tak bezohledně běží
D
a ona v koutě pohozená leží,
Emi   D   Emi   D
proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,
Emi   D   Emi   D   Emi
vždyť ona ne, to já přece prohrávám víc.

2. Už ženu mám, děda už dávno není,
nežiju sám, můj život však se mění v sen,
a, jak to bývá, když se léta řinou,
mnohé se splní v duchu pod peřinou jen.

R.:

3. Zas starší jsem, své zájmy člověk střídá,
zas vidím, kde děd s vlasy jako křída stál,
a v srdci svém, v tom nejtemnějším koutku,
v dobrém i zlém mám pohozenou loutku dál.

R.: Proč hračka má...
Emi   D   Emi   D
\+ proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí,
Emi   D   Emi   D   Emi
vždyť ona ne, to já jsem měl vyjít jí vstříc,
Emi   D   Emi   D   Emi   D Emi D Emi
proč takhle hledí, proč, vždyť pěkně sedí, tu du du du ...

Nejsem to já

Folkšok

```
    F   G          Dmi7      G       C
1.      Nejsem to já, kdo má tisíc tváří
                     Dmi7  G        C
    sama neumím zářit a o vše se prát
                Dmi7      G         C
    jsem důvěřivá, jak Magdalen Máří
                        Dmi7
    ptám se, kolik svět váží
          G           C
    sama jsem na vahách

          G               F        C
R.: Živote vzdávám se ber si co chceš
           G
    já nechci stát a čekat
              F
    na slepou chvíli
              G        F          G
    je snadný prát se za pravdivou lež
               G                 F   G
    já chci znát důvod proč lidi se mýlí

2.  Nejsem to já, kdo na sebe sází
    a nevěřím frázím, kterým věřit se dá
    jsem samorostlá a svět se mnou hází
    smůla má stovku fází
    poslední – to jsem já

R.:

3.  Nejsem to já, v kom je věčná síla
    vlastní mozaiku sbírám
    když prázdnej je sál
    jsem kolísavá, jako den na apríla
    a chybí mi víra, když nevím kudy dál
```

Setkání s A. S. Puškinem

Bulat Okudžava/Jaromír Nohavica

```
               Ami          E7                        Ami
1. Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,
                  C            G              C
   každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus
     A7        Dmi                 G          Ami
   ‖: a líto mi je, že už nikdy se nesetkám s Puškinem,
             E7                              Ami
   nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :‖
```

2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
   řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
   ‖: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
   a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :‖

3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
   a vzdávám ti hold, lidský rozume nad rozumem,
   ‖: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
   a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :‖

4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
   náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
   ‖: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
   a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :‖

5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
   vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
   stojí drožkář a kůň a pan Puškin jde po prázdném prospektu,
   já krk za to dám, zítra že se něco přihodí..

Pyšný Janek

Jaromír Nohavica

```
      A
1.  ‖: Pyšný Janku na okénku,
                  D           A
    pyšný v poli, pyšný v šenku. :‖
      E
    ‖: Kajže ty si najdeš ženku.
               F♯mi   D     A
    Kajže ty si najdeš ženku. :‖

2.  ‖: Děvuchy do kola chodí,
    Za ruky se spolu vodí. :‖
    ‖: Ani jedna neuškodí, ... :‖

3.  ‖: Bo ty, švarný, pyšný Janku,
    nechceš žádnů za galánku. :‖
    ‖: Inum koňa, inum šklanku, ... :‖
```

Než zazvoní hrana

Druhá tráva

Orig. Gmi (kapo 3)

```
    Emi             C                   H
1.  Povídá mi ta moje, prej: „Dej si bacha!“
      Emi          C             H
    a narovná si pásek z hadiny
          D                            Ami  C  Fmi
    jestli prej se někdy dotknu nákejch bab
    Emi  C          H
    hubu že mi rozvalí
    a za pár minut nato zvoní brácha
    a za ním ňáký vzdušný holčiny
    a říká: když s ním nevobjedu, nejsem chlap
    těhle vosum Mařen z Magdaly

         G         D                Ami          Emi
R.: Ale já přece nejsem jenom tak nějakej „dej sem“
        G         D                Ami  G  D        C     Emi
    ale já přece nejsem jenom tak          nějakej ostrov

2.  Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí
    tančí a strop je houští kastanět
    a přitom tiše šeptá poklopec
    tu velikou lež jako věž
    jen se směju, ale stejně mi to vadí
    a ptám se: „Matko, kolik je mi vlastně let?“
    Říká právem: „No, to už není moje věc
    oblíkni se, nastydneš“

R.:

                 Ami          F          E
⋆:  Mám rád každýho a milován jsem všemi
        Ami             F                 E
    a s vojskem sobě rovných překročím
```

G Dmi
všechny meze, všechny zákony a cíle
Ami E
všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.

⋆: Ať zvoní zvony na nahatý zemi,
ať světlomety perou do očí,
ať každej ví, že přišla moje chvíle,
ať to každej ví a chystá obročí.

3. Slyším, že někde snad se stala chyba,
někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,
bylo horko, nebo možná velkej mráz,
a někdo ukrad' peřinu,
víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba,
a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,
bude ráno a ty říkáš:"Dej mi čas,"
a já nemám ani vteřinu.

R.: 2x
Ami G D C Emi
jenom tak nějakej ostrov

Valčík s Marií

Bokomara

Orig. A (kapo 1)

```
    G                        Ami7
1.  Tančil jsem s Marií v laciným lokále,
    C6                 D
    na stole půllitry, u stolu veselo,
    G                     Ami
    zednický varhany, forte atakdále,
      C6                      D
    v břiše mi šplouchalo Labutí jezero.

2.  Tančil jsem s Marií v laciný putyce,
    aj jsem si folklorně do skoku zavýskal,
    za chvíli po mně už lezla jak štěnice,
    dědkové slintali, jaký má stehniska.

    C                                  G
R.: Krok-sun-krok, krok-sun-krok, ten chlípný valčík,
    F                      G
    za okny voněl nám parčík,
    C                      Dmi
    no tak pojď, Marie, bude to obrovský,
    F                           G
    já jsem tvůj Louskáček, já jsem tvůj Čajkovský,
    C                    Dmi
    uvěř mně, Marie, su z tebe celý hin,
    F                     G
    já jsem tvůj Dalibor, Othello, Lohengrin,
    Ami                        Dmi7
    když se mi nepoddáš, dám ti pár facek,
    F                      Ami        D
    budu tvůj Vejvoda, Valdauf a Vacek.
    G  Ami  Ami7  D  G  Ami  Ami7  D
```

3. Tančil jsem s Marií ve čtvrtý skupině,
aby to nebyla docela otrava,
dveře se rozlítly a já jsem uviděl
jejího manžela, bagristu Václava.

R.: Bumbác, bumbác, ty lumpe a mrcho,
čuchněte, jak voní krchov,
plav domů, Marie, už toho bylo dost,
zejtra mi zazpíváš svou Ódu na radost,
a tebe, frajírku, zašlapu do země,
já nejsem medvěd, jsem Vašek a neštvi mě,
a pak mi rytmicky střelil pár facek,
vyhráli Vejvoda, Valdauf a Vacek.

Skupinové foto

Pavel Dobeš

```
                C             G7              C
1. Kdyby mi kdosi řeknul, že postavi metr piv,
                           G7                  C  C7
   abych se mu za to postavil před objektiv   ,
   F                                G
   prvni bych si řeknul, že ho dlabu,
      C                              C7
   a potom bych ho roztrhnul jak žabu,
   F                             C   Ami
   vim, že by se mi to vymstilo,
           C               G            C   G
   ale na take vtipy mě nikdy něužilo.
```

2. Možna vam to bude připadat banalně,
   ale ja sem ztratil odvahu a malem sem se octnul v pakarně,
   odvahu sem ztratil a kaj sem se hnul,
   furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,
   bo bez odvahy se těžko cosi robi,
   nic tak jak odvaha chlapa něozdobi.

3. Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezeni,
   zlomeny šel sem hlasit ztratu na odděleni,
   křižem-kražem probirali, kde sem všude byl,
   s kym sem se tam potkal, ja sem jim to vyklopil,
   připadu se chytli fachmani,
   za devět hodin bylo ukončeno patrani.

4. Za devět hodin bych tak maximalně poryl zahradu,
   kolikrat eště dele čekam, než ryba zhltně navnadu,
   když za devět hodin na vysoke peci
   zrobime tři odpichy, tak zpoceni sme všeci,
   motorista za tu dobu nězarobi na blatnik
   a mala ručička neoběhne cifernik.

5. Posledni dvě hodiny už sem enom čekal v čekarně
   na dřevěne lavici jak v prvotřidni vinarně,

v rohu seděla banda s huslami,
chovali se spontanně, jak by tam byli sami,
předstiral sem čteni v Kulturnim měsičniku,
ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdi muziku.

6. Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě,
ten, co mi ju předaval, pravi: dobře si ju schovejtě,
dejtě si ju pod dva anebo pod tři zamky,
ja mu na to pravim: co tak do švycarske banky,
tam by mi ju zamkli a ja bysem měl svaty klid
a zitra rano bych se s ňu moh´ naposledy nechat vyfotit.

F C Ami
Jó, komu se to hodi a kdo ma čas, ten može přijit,
C G C
sraz je zitra rano v osm, jdem se nechat vyfotit.

Zahradník

Pavel Dobeš

C G^7 C
1. S jedním rumem na kuráž jsem přepad' zahradníka
G^7 C
a pozval jsem ho na guláš do Podvodníka,
E F D^7
povídám: „Pochop, že svým karfiolem neokouzlíš dívky,
C G^7 C
ten si můžeš strčit maximálně do polívky.
G^7 C
Však to, co já mám na zahradě pod okny své vily,
G^7 C
nikdy tvoje kalné oči ještě nespatřily:
G^7 C
sukulenty od El Pasa, z Konga banány,
G^7 C
kokosy, že srdce jásá, třtina z Havany,
E F D^7
borůvky až z Ontaria, jedna váží přes půl kila,
C G^7 C
z Bretaně mám révu a je mi do zpěvu.

2. Z Caracasu ananas a palma z Guayany,
sasanky a mořská řasa - vhodné do vany,
pestík nebo blizna, kdopak se v tom vyzná,
metalizovanou jedli oxidi mi včera snědli,
že mám doma moruši, bourec vůbec netuší,
v ložnici mám pět lian, spouštím se z nich na divan,
americké brambory, těch mám plné komory,
z Hokkaidó sakuru, takovou mám náturu,
bavlnu mám z Colorada, když se doma sehnat nedá,
tabák z Portorika mám přes Pepka-námořníka
a historickou jabloň až z Garden Paradise."

3. Tupě hleděl do guláše, lezlo mi to na nervy,
vypadal, jako když doma jedí z konzervy,

povídám: „Zalov ve své paměti a střel nějaké jméno,
a když to nemám na zahradě, tak sežeru seno,
znáš-li navíc jeden strom, tak v momentě sem s ním,
rád se něco přiučím, bude-li však čím.“
Povídá: „Že se něco doučíš, tak tomu, mladej, nevěř,
hodně stromů sice znáš, ale všechny ani téměř,
to by tě z tvé zahrady milenci rychle hnali,
chybí ti tam kousek břízy, kde by se milovali.

4. A zapomněl jsi na lípu, symbol naší vlasti,
po jediném včelím mejdanu má včelař plné plásty,
modřín je zas elegantní a, když se přelakuje,
nevoják i pacifista před ním salutuje,
smrček sice nepřispívá chutným ovocem,
bez něj by však nebyly vůbec žádné vánoce,
a když už jsme u svátků ze všech největších,
zapomněl jsi na šeřík, takovej jseš sklerotik.“
Čapka se mi svezla z hlavy před jeho fenoménem,
beru klíče od zahrady a jdu se nacpat senem.

Zapomenutý trumf

Pavel Dobeš

```
   A  D  E  A

     A                          D            A
1. Z   uhla prach a kašel, kdybys farat´kaj šel,
         E7          A          E7            A  E7
   tak dycky trpi pajšel, to každy haviř vi,
        A                      D           A
   tuš vylezli sme z ďury, shodili mundury
        E7          A          E7           A
   a kvuli fyzkultury sme turu podnikli.
     D                             A
   Hrnul sem se přikladem, bo sem nětušil,
    D                        E7
   že se budě losovat´, aby přehled byl,
           A                            D                A
   kdo s kym zrobi dvojicu, aby v červencovym hicu
              E7            A         E7        A  D  E  E7  A
   z Vitkovic na Ostravicu do cila dorazil.
```

2. Štajger vypsal ceny – dvě kuže z hyeny,
aby moh´ byt´odměněny ten nejzdatnějši tym,
něvim, jak to přidě, štěsti stalo kajsi indě,
něchalo mě po krk v bryndě, esli uhodnětě, s kym:
Bořivoja Lupeňa, mladeho kluka,
vytahnula moja ruka přimo z klobuka,
pozdravil: „Tu mě matě, mam tenisky od Batě,“
od teplaku měl gatě latu na latě.

3. Po startu hned, jak v lize, dostal se do krize,
pry ponožka ho hryze a od hladu je mu mdlo,
nic něbylo z te tury, bo nas předjižďaly fury,
šlapaly po nim kury, no hrozne divadlo.
Jela kolem sanitka a už se hrnul k ni,
esli pomoct´potřebuješ, enom si řekni,
nabral sem vzduch do ňader a kopnul ho do hader,
přeci přidej, gizde, zaber, bo sme posledni.

4. Brzo rezignoval, už sem ho něprovokoval,
psychicky něštengroval k rychlosti větši,
stejně noha mině nohu, a tak se modlim k Bohu,
to jako bezpartijni mohu, ale nic to něřeši.
Posledni eso sem ale v kapsi měl,
sam sem o něm do včilejška ani něvěděl,
byl sem tak smiřeny s tym, že pozbuděme ceny,
ty kožuchy z hyeny, že sem si něvzpomněl.

5. Dal sem mu chleba a kus špeku a ze sameho vzteku
sem žuchlal enom veku, no co sem měl robiť,
taky peň se těžko hleda, co ide rano bez oběda,
ani plan se podlezť něda, musi se překročiť.
Na šachtě su take hromske zakony,
že jak něni špeku, tak něsu vykony,
johoho, kdybysem byl dajny hned, jak sme vyšli z lajny,
moh' sem ten cizokrajny kožuch dněska ponosiť.

Prachovské skály

Ivan Mládek

Ami

\- Tak polez!
\- Nepolezu!

Ami
1. Zavři svoje oči Hano, rozvázalo se ti lano
Dmi
padej trochu doprava, pod námi je výprava
E
BUM!
Ami
Tentokrát to dobře dopadlo.
E E^7 Ami G
Zahrála si turistům hrozné divadlo

C F
R.: Proč bychom se báli na Prachovské skály
C G^7 C G
dudlaj dudláj da /ram pam pam pam/
C F
Do Českého ráje, cesta příjemná je
C G^7 C C^7
dudlaj dudláj da /ram pam pam pam/
F C
Horolezci, horolezkyně a horolezčata
D^7 G^7
nelezte na skálu, co je hodně špičatá
C F
Spadnete do písku a svou rodnou vísku
C
nespatříte více dudláj da

\- Tak polez!
\- Nepolezu!

2. Je mi podozřivé Hano, že ti povolilo lano,
že si něco vypila, málem si se zabila
JUCH
Příště, až tě vezmu do věží
foukneš si do balónku ten tě prověří

R.:

- Tak polez!
- Nepolezu!
- Ale, polez!
- Nepolezu, já se bojím.
- Ale polez, vždyť to nic není.
- Tak jó.
Ááááááá...
Tak vidíš a je po mě